

ARADUIL.

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«

Apare de două ori pe săptămână.

Reducerea taxelor vamale la importul zahărului, e primul pas pentru extinderea traiului.

Consumatorii sunt în aşteptarea unor noi legi similare.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
200 Liri	1 An 500 Liri . . . . .
100	6 Luni 250 . . . . .
50	3 Luni 130 . . . . .

In străinătate dublu.

Consfătuirea în vederea înființării unui Institut Social. Hotărârile luate.

Luni 22 Feb. a avut loc la mărie, o consfătuire convocată în vederea înființării unui Institut Social idee pornită dela introducerea municipiului Timișoara.

In continuarea discuțiilor a-
zile Duminică 21 Februarie Dr. Radu, primarul orașului
Arad, rezumă în 2 întrebări,
destinute ce trebuie discu-

ti. Este sau nu oportuna a-
rea și colaborarea la In-
stitut Social proiectat de Mu-
nicipiul Timișoara?

Să fie organizat după
modelul Institutului Social ro-
ză din București, sau să se
creeze la un cerc de studii
spre Banat și Crișana?

D. V. Popescu, în numele Academiei Teologice, spune că principalul este de acord cu proiectul Municipiului Timișoara, condiția ca institutul să aibă secțiune care să se ocupe studiilor bisericesti.

D. Brutus Păcuraru arată că de părere să se înființeze un institut, care să grupeze jurul lui pe toți cei ce au vedere treburile obștești. Unul institut trebuie însă să se ocupe de chestiunile locale, și din Banat și Crișana, și să aibă sediul în Timișoara, și are multe mijloace pentru realizarea acestei frumoase idei. Că propunerea pornește de la oamenii noi, neleagați de o organizație de ordin politic, care să-i impună o anumită directivă, este o garanție bună, despre o bună reușită a acestei idei. In continuare pentru o bună și sistematică muncă, cere afilierea la Institut Social din București.

D. Ursu e de părere să dea ajutor Timișoarei pentru realizarea Institutului, însă și el nu se poate subordona, ci coordonat Timișoarei, pentru a atunci când prejuraările o cer, să ne putem desface de ei.

In ce privește posibilitățile intelectuale de muncă, d. C. Radu, spune că Institutul va trebui să desvolte activitate pozitivă de studii tehnice, având pentru obiect mai multe secțiuni, care să lucra, fiecare anumită direcție. Nu se vor da numai diferențe, ci se vor și se vor scoate concreții practice, care apoi vor fi realizate în jumătatea noastră. Obiecția d-lui Crișan, în județul nostru, e greu de realizat această idee, din cauza unor elemente dornice de muncă, d. ing. Zamfirescu, care ar trebui să se vadă în cadrul asociațiunii existente, nu s-ar putea realiza această idee?

La răspunsul negativ al d-lui Dr. Radu, V. Popescu și Dr. Stoinescu, d. V. Caba crede totuși că Institutul Social ar putea fi realizat în cadrul asociațiunilor existente, deoarece viitorii membrilor sunt membrii actualilor asociațiuni culturale. In continuare, dă spune că această problemă e foarte dificilă, deoarece necesită fonduri mari, pe care nu le avem, și apoi institutul nu trebuie să se bazeze pe munca particularilor, ci pe a personalului plătit.

In afara de personalul plătit mai e nevoie de laboratoare, seminare etc. care să faciliteze atingerea scopului propus. Se naște apoi întrebarea: ce a determinat Municipiul Timișoara să ceară concursul orașului nostru? La început a fost vorba că să se realizeze institutul cu ajutorul orașelor și județele lor din Banat. Ori, date fiind aceste fapte, e posibil ca Timișoara să fi cerut concursul orașului nostru, numai din motive materiale. Propune reorganizarea Palatului Cultural, unde să fie o filială a Institutului Social din București, sau chiar Timișoara, care să cerceteze și să sistematizeze materialul adunat.

D. Dr. Radu, răspunde d-lui Caba, în privința părerii d-sale despre motivul care a determinat pe inițiatori să ceară concursul Aradului, și spune că este exclusă ipoteza necesității materiale, deoarece d. Dr. Groșoreanu să stiu ridica în totdeauna deasupra intereselor materiale, totodată consideră că o enormă greșală a trecutelor consiliilor comunale, faptul că în loc să conlucrăm în deplin acord cu Timișoara, ne-am pus pe picior de rivalitate.

In ce privește subvenționarea Institutului, aceasta nu va aduce nici o modificare a bugetului și nici impozite noi, ci va fi subvenționat de alte instituții. Cheltuielile nu vor fi preamari, pentru că nu va exista, în afară de secretarii secțiunilor, personal plătit. Vor munci numai aceia care muncesc numai din placerea de a munci și nu în speranța unor venite materiale. Intrucât, cu toate discuțiunile de până acum, nu s-a ajuns la nici un rezultat, d. Šapiro, cere să se admită principal, întrebările formulate la începutul consfătuirii, și să se discute posibilitățile de realizare.

D. Dr. Radu, spune că Institutul nu va avea rol decât de a organiza și sistematiza cercetările și studiile acelor care numesc din necesitatea dea muncii. La spatele Institutului nu va exista un bu-

get gras, deoarece atunci, în virtutea acestui buget, nu se va realiza nimic.

In cheie, rezumat rezultatul consfătuirii:

Institutul Social să fie affiliat Institutului de sub conducerea d-lui Prof. univ. D. Gusti, să fie cu caracter regional, să lucreze în secțiuni județene independente care vor avea o activitate adecvată nevoilor județului.

Se alege o comisie compusă din d-nii Dr. C. Radu, B. Păcuraru, Tr. Mager și Dr. A. Fischer, care la consfătuirea cu reprezentanții Timișoarei, să susțină punctul de vedere al orașului Arad.

Consfătuirea s'a terminat la ora 8 seara.

Curs misionar ținut în Arad.

Am arătat în numărul trecut al ziarului nostru, că P. S. S. Episcopul Aradului Dr. Grigorie Comșa a organizat un curs de misionarism pentru preoți, iar pentru protopopiatul Arad au fost fixate zilele de 22, 23 și 24 c.

Aceste cursuri au eşit din cadrul pur didactic, fiind un moment de reculegere și înslăbire sufletească nu numai pentru P. C. Preoți ci și pentru laicii care au luat parte.

Crearea acestei atmosfere se datorează conferențiarilor, în frunte cu P. S. episcop Grigorie, care s-au achită cu atâtă îndemnare și competență de îndatorirea luate, încât merită toată lauda și admirația.

Regretăm că din lipsă de spațiu nu putem da pe larg conținutul fiecărei conferințe.

P. S. Episcop Grigorie în cele două prelegeri a clarificat deosebita dintre misionarismul intern și cel extern și o muncă fără incetare.

a arătat nevoie imperioasă ce are preotul de azi de a se sluji de mijloacele speciale pe care le pune la îndemnăția misionarismului.

Fața satului de astăzi nu mai este aceea de pe timpul părinților noștri când satul tot era una în credință și idei, când vîrstă era respectabilă și cinstită, biserică plină și turma una cu păstorul. Astăzi satul este învenit de tot felul de idei politice, iar preotul amestecat în politică nu se mai face ascultat de către partizanii politici.

Misiunea preotului este de a restabili armonia în sat și de a readuce pe popor strâns în jurul bisericii. Dar această lucrare nu va fi posibilă fără folosirea mijloacelor misionare fără organizarea tineretului și o muncă fără incetare.

Prelegerea II-a în special a P. S. Grigorie merită să fie cîntată de fiecare fiu al bisericii creștine. (Ambele prelegeri s-au și tipărit într-o broșură).

P. C. Arhim. prof. Dr. I. Suciu, prințo vorbire blândă a prezentat un studiu adânc despre răspândirea și cetearea Sf. Scripturi care în ansamblu ei este singura carte a vieții.

P. C. Arhim. P. Morușca pe baza cercetărilor și a experienței personale a dat prețioase îndrumări cu privire la misionarismul intern pentru a se ajunge la un bun rezultat.

Pr. Dr. Șt. Cioroianu s-a arătat ierarș un admirabil mănuitor al cuvântului. Prelegerile P. C. Sale despre mijloace practice în tratarea seclilor pe lângă nota eruditiei a adus un real material pe care P. C. preoți il vor putea folosi în misiunea lor.

Prof. Dr. S. Siclovan trăind secolologia să a dovedit că singurul preot al eparchiei noastre care cunoaște această problemă în toate amănuntele sale.

P. C. Pr. Imbroane a tratat caritatea creștină cu mulți avânt și insuflare, arătând că centrul misiunii este iubirea creștină manifestată în faptele caritative.

P. C. Protop. Lungu a dat prețioase îndrumări din experiența personală de misionar, într-o prelegere bine alcătuită și studiată cu cuvânt.

P. C. Pr. Turic a arătat atât teoretic cât și practic, într-o ședință specială, cum să se organizeze și cum să se învețe Oastea Domnului. Pr. Turic muncește de mult în această direcție și experiența sa poate fi luate ca dreptă în această chestiune.

In prima zi prelegerile au fost onorate prin prezența dlui Dr. C. Radu, pres. com. Int. a Municipiului Arad. iar în ultima zi prin prezența dlui Dr. Gh. Șerban prefect jud. Arad și Dr. Nichi Lazar dir. Palatului Cultural.

Mărtisorul.

In unele provincii ale Țării, dar mai ales în Muntenia și în Moldova — iar în părțile noastre în Banat — se mai cultivă și astăzi obiceiul moștenit din moși-strămoși, ca în ziua de 1 Martie, sau în ajunul ei, Români să-și dărulască unul-alțul un bănuț de argint sau aur legat cu un gătan de mătase impletit din fire albe și roșii. În sănul familiilor părinților fac același dar, numit Mărtisor, copiilor lor.

Mărtisorul se poartă legat la gât sau la mână un timp determinat de obiceiul local. Unit după 12 zile îl atârnă de ramura unui pom Tânăr, crezând că dacă în acel an pomul îl va merge bine și lor le va fi bine în viață. Alții îl păstrează la gât până zăresc primul pom înflorit, de preferință Porumbarul sau Păducelul. Atunci îl lasă pe crengile lui, anume ca să fie sănătoși, frumoși și albi ca florile pomului. Alții îl poartă până la sosirea berzelor, când îl aruncă după ele strigând:

„Na-ți negrețele!

Și dă-mi albețele!”, fară altfel până în ziua de 40 de mucenici, când se leagă de ramurile vre-unui pom. Manele cred, că pomii vor rodii abundență. Copiii își închipuie, că rândunicele le vor aduce halme nouă de Sf. Paști.

Fetele și nevestele tinere au credință, că purtând la gât Mărtisoare își vor păstra culoarea pielei de față în toate anotimpurile:

„Cine poartă Mărtisorul,
Nu mai e părît de soare”.

Spre sfârșitul lunii Martie, Mărtisorul este depus pe tran-

dafiri, iar moneta este dată pe vin, pâine albă și cașu de la părțile față purtătoarei Mărtisorului să aibă față albă ca pâinea și cașul, și rumenă ca vînul și trandafirul. Altele îl păstrează până la înflorirea vișinului când îl arună pe ramurele lui, sau până la cîntărușul cuciului, când îl atârnă de un pom înflorit.

De purtarea Mărtisorului se mai leagă credință, că aduce noroc și sănătate în cursul anului. Bănuțul înseamnă îmbișugare. Firele albe și roșii de mătase înseamnă față albă ca crinul și rumenă ca a trandafirului. Iar „ofrandă făcută reginei florilor este o salutare poetică adresată florilor”. (N. Gane).

Cătă poezie se cuprinde în credință legată de puterea mărtisorului! O credință inspirată de natură, pentru prea-mărturia ei! Putem noi neglija cultivarea ei? Cătă și ar simți desamagiți să nu-și primească anul acesta mărtisorul! Cine știe dacă nu ne va aduce norocul mult dorit și fericierea?

In orașul nostru este Societatea ortodoxă a rom. române, care a încercat, încă din vîrstă câtiva ani să împărtășească acest frumos obicei. De atunci în fiecare an, fără să crăte obiceala, doamnele și domniloarele din comitet, vînd la 1 Martie, mărtisoare frumoase de argint. Credem că și anul acesta publicul din Arad va să-și răsplătească această obiceală, mal cu seamă și înțind că beneficiul rezultat din această vânzare se poate face pentru scopuri filantropice.

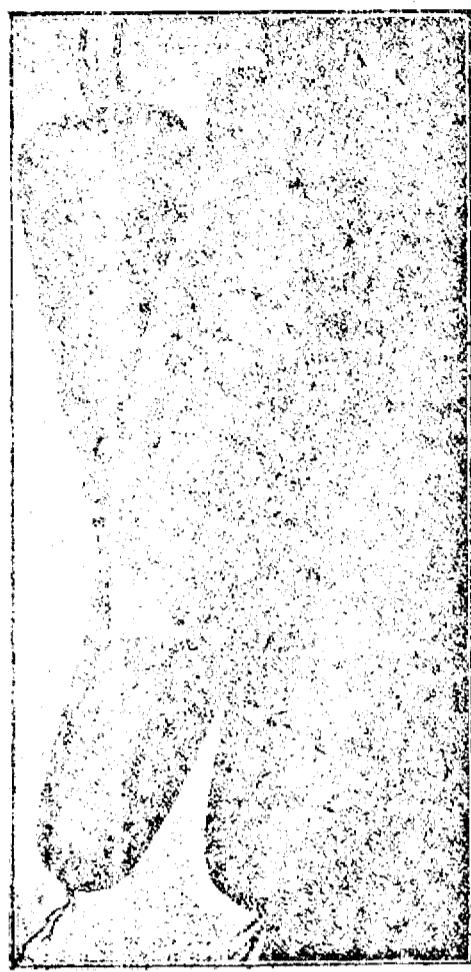
IX. Să ne cultivăm grădina!

Morcovul (Daucus Carota).

De două mii de ani morcovul, care are și azi specii sălbatece în Europa, își păstrează un loc de cinstă în grădinile de zarzavat ale tuturor neamurilor cu oareșcari pretenții de artă culinară.

Deoarece s'a întrebuințat până în prezent mai mult pentru a da gust și miros diferențelor mâncări și supă, decât ca fieritură de sine, — ţărani nostri îl cultivă mai puțin, cu atât mai puțin, cu cât ne departăm de centrele de civilizație.

Va trebui să pătrundă însă tot mai mult și în gospodăriile țărănești, nu numai pentru că cultura lui este foarte usoară, se poate extinde până sus în munte, oferă o mâncare gustoasă, hrănitoare; ci și fiindcă îl se dovedesc tot mai bine și efecte terapeutice excelente. Am cunoscut undeva părerea unui savant medic care zicea că o mâncare de

Morcovul „Nantes”, roșu, ameliorat.
(Cleștel semințeriei „Societatea Com. Anonimă a Agricultorilor, Arad”, Str. Stănescu 2).

morcovi valorează cât o cură la Vichy.

Din cauza corciorii lui cu usurintă, numără o mulțime de varietăți: lungi, roșii, galbeni, subțiri, roșii, aurii: mijlocii etc., — toate având mai mult sau mai puțin conținut zaharos.

Fiindcă partea comestibilă a morcovului o formează tocmai rădăcina lui pivotantă, îl priește un teren nisipos,

proaspăt și adânc lucrat. În pământ sănătos și nelucrat, rădăcina îi crește strâmbă și ramâne mică. Îi place pământul bine îngrășat din anul trecut, dar îi strică gunoarea proaspătă.

Ca să răsără bine și să avem rocolă tipurie, îi se mănam, cât se desgheță terenul.

Tr. Mager.

Spre o nouă atitudine morală.**Răspuns elevului Gh. Boran.**

Frate,

Cu înfrigurare și drag și am cunoscut rândurile doveditoare a celei mai mari calități ce o adeverătățimă poate încă să-și păstreze, în noianul celor mai tulburi vremuri ce le-a avut de suferit omenirea, de două mii de ani încoace: Sinceritatea, unic și prețios dar, sub care te bănuiesc Tânăr de tot, căci, vă poate numai tinerețea mai păstrează această, cea mai umană insușire în gingeșul și înințuitul ei loc.

Cu tine, frate, cred și eu, îndurerat, în desfășurarea socială-economică generală, deasupra căreia stă ceeaialătă desfășurare, primordială și căreia toate celelalte necazuri omenesti îi sunt doar urmări: criza morală. Dar dacă voi da acestei probleme un înțeles, dacă nu cu totul altul, cel puțin deajuns de diferent, cu vina nu a mea, nici a ta, ci a vieții însăși.

Puțini ani în urmă, am fost și eu poate tocmai acolo unde tu frate, cotidian: răsoarești cărți, caete, îți îndrepșii facultățile viguros născând spre profesorul care dela catedră îți insuflă normele trainice ale culturii, iar uneori, clipe, ore întregi chiar, privirile-ji iau alură de vis, punctând nou și ideale construcții pentru lumea și viața în care mai curând sau mai târziu vei intra. Care oare dintre noi nu a făcut la fel?

Da, acolo, sub obâlduirea u-

nor oameni, cari mai mult sau mai puțin se străduesc să-și servească de părinți, la adăpostul siguranței vitale pentru anii cari trebuie acolo să-i trăești, fară grija morală și materială a zilei de mâine (nu vreau să te învinsc de parvenism frate, căci adeverăratul mărcie parvenism e în viață, e răul vieții și școala e aticeva) scolo și-încă posibil să rezi reîntoarcerea la credință eficace mijloc de refindere.

A și vrea și eu să cred cu tine frate. Dar, eu am intrat în viață, nepregătit, vă! pentru dânsa, căci profesorii mei se mulțumeau în desgustul lor pentru prezentul morbia, să-mi insuflie dragoste și destoinicie doar pentru vremile apuse, cu mai bogată și omenească seva. Dar idealismul cu care eu am părasit bâncile unde azi tu acumulezi pe al tău, dorul meu de muncă cinstită și dragostea mea de oameni, s'au isbit de massa colțuroasă, amortită și respingătoare și imbeciliatii omenesti, care par că mereu caușă să te lovească acolo unde te doare mai rău. Dar eu am ajuns, frate, dacă nu încă să mă gândesc ce voi mânca mâine, în schimb să fiu stăpânit mereu de teama că noi loviturile ale sfintei inconștiințe omenesti, vor sfârâma incurând și cele mai ascunse cutete ale sufletului, cari mai păstrează poate, cred, sper, ruine de idealism.

M-am isbit crud de real,

frate, că mea păcătoșită nu mai poate admite neamul nostru ca celor nouăsprezece înainte, suprême antitoxin: credința. Eu m-am consumat asemenea multora dar nu asemenea tei frate, criza mea morală, și iată că sufletul meu e nevoie să părăsească și ultimul drum.

Pentru că speranța în credință, adățarea de acest ultim fiș, implică o stare de extaz și contemplare, acum când trebuie să dai din mâini și din picioare ca răutatea ireparabilă a unei jumătăți din omenire, să nu te înăbușe. Ah! dacă ar fi numai suferința fizică! Dacă am avea acea tărie sufletească brută și virgină a primilor creștinii! Atunci, dela înălțimea credinței am privi indiferență corporală nostru muncit de chinuri, ca odinioară creștinii unii cu păcură, din grădinile lui Neron. Veacurile ne au slabit însă nu numai corpul. Ne-a slabit și sufletul, căci dacă omenirea de azi e superioară culturalicește celei de atunci, această slabire a fost prinosul nostru pe altarul naturii, în schimbul tainelor smulse dela dânsa.

Azi, salvarea prin credință îmi pare supraomenească, peste puterile noastre ceeacei să constați și tu frate, după ce, odată intrat în viață, cu sinceritatea neșirbită își vei controla egi. Si această salvare prin credință îmi pare încă, deoarece acestui supraomenește, deci imposibil, un compromis primejdios și insulutar.

Dar pașii spre o nouă atitudine morală sunt cea mai imperioasă necesitate ce voi face atunci, frate? Vom stagna pe pedestalul forțelor noastre slabite, aşteptând fiara, care ne va sfătuia? Sau vom lupta cu uriașa vigoare finală ce ne-o dă desperarea: vigoare de rea spătu, căci e alcătuia din ură și răsbunare?

Nici un răsărit de soare nu mai putem aștepta frumos; și totuși lumea trebuie să se schimbe, deoarece a apucat drumul spre moarte. Dar moarte e antipodul vieții și viață trebuie să meargă înainte, ceeace numai prin sine însuși o poate face. Atunci? Cine ne va reînviora sufletele cu noua renăștere?

Si încă Paul Maranof și mulți alții, spun că, între două stări sociale, noi suntem generația de sacrificiu.

Fie. Dar să înțeleagă toți și prin o dreaptă împărțire, să ne facă suferința mai suportabilă.

Petru Galis inv.

Din Ineu**Ce e la sindicatul „Crișul Alb“?**

De mai mult ca trei ani, la sindicatul „Crișul alb superior“ pentru apărarea diguhui din partea dreaptă a Crișului Alb, este vacanță postul de secretar retribuit cu o leață lunară, de 3500 Lei, fără să fie ocupat, însă leața se plătește fără să se știe cu. În fruntea sindicatului e Dr. Ing. Burchardt Eugen, care își vede de treburile d-sale, de bine de rău, dar să treacă timpul. Pentru munca și „principerea“ d-sale, fostul consiliu din 1930, I-a cinstit cu frumoasa sumă de 120 000 Lei, în timp ce incasarea impozitelor se facea foarte anevoie, din cauza cotizațiilor prea ridicate. În Ineu, suntemi cari au pregătiri, ar vrea să mânca și ei o bucată de pâine căștigată de ei, da nu pot. In-

Cohortele fiscului

Duminică... Un soare de primăvară răspândea în trecere raze argintii peste înăpărurile terestre, acestea la contactul cu zăpada acoperă în aceeași splendoare multe fapte bune și foarte multe neajunsuri — pe pământ culoarea nevinovăției alba zăpadă: nu poți privi în sus sulițele solare: nu le poți admiră, acestea în impreunarea lor imbâsămează totul într-o atmosferă de înademn, fară îspite, fară patimi. Totuști porinurile tuturor îndupă spre tradiționalele scopuri; fiecare pentru sine, se ncolăcesc prin alte prejudecăți fiecare cu ai săi. Frigul acelaș se menține cu durata lui neobișnuită frâmantărilor noastre; el înțește încă griile celor nevoiași, face să salte de bucuriie cei pentru cari poate provoca și pasiuni de capricii. Punând însă în cumpănă, măriile lipsuri, vor căntări mai greu decât restrânsenele pasiuni și poate mai bine ar fi fără el.

In administrația financiară muncă de stil mare, ca de fiecare zi. Aghiotanii trimiși în patrolă, caută să recunoască păsurile celor inclinați spre frica zilnică, sudoarea frunzilor lor este căntărită «din oficiu», sfârșările lor, menajate întru aprecierile ochiului expert a cutării funcționar: prin totalizarea datelor pregătesc lucrările pentru cohortele fiscului, ce vor pleca apoi întru asaltarea contribuabilităților. Bîrurile grele din trecut încă nu au fost uitate, nu ni s'a lăsat cel puțin un amărît de nevoie, spre îndreptă privirile în alte direcții, spre a căuta noi posibilități — eventual alte locuri de unde să ar putea supraviețui: a lăsa aere în așa permiț luxul ca să plătească impozite. Astăzi mai mult ca oricând, a plăti impozite înseamnă un lux, suma constituie un surplus ce și-l poate eventual socoti cetățeanul de la minimul de existență, pe care în cele mai ferice cazuri puțini îl mai pot agonisi: nu e hărăzit fiecărui dintre muncitorii în a se împărtăși din deșărtăciunea lui.

Va începe aceeași goană după banii, permanentizată de ambiițile celor ce și prevăd finalul întru executare: ele sunt exaltate și drept — și prin premile ce le căștigă din percentul dat pentru incasări, ori în părțile noastre a fost bine venit, mulți și au frecat mâinile de bucurie. Ori, aici începe răul, unui dintre semeni

de aproapelui, plătiți de noi pentru a ne iua din raia de existență, sunt răsplătiți de minister dacă prada a altuia sumele preconcepute — acestea produc excese de zel, cind intervine sinistra apariție a tobășarului...

Că plătim și vom plăti nimic de zis dacă ar fi de unde nimici nu s-ar lăsa contură în indeletnicirile lui de acesta puteri ce hotărăsc asupra perinelor, dulapuri și mai ale naturile, eventual cu tot convoiul lor de stele. Ce se vor face acestea în frig, văduvele de accesul la sânge?

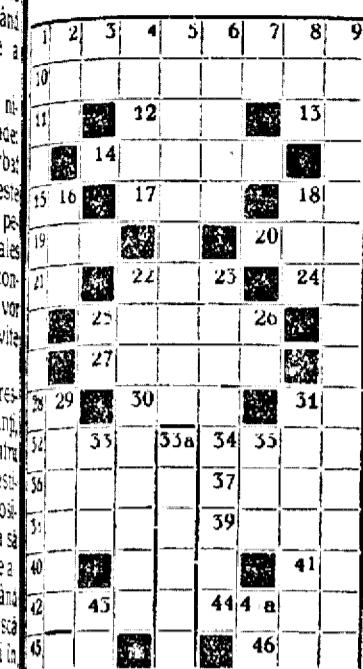
I. O. V.-ul cu ele în rezanță de nouă luni, ciungorbi și cei neferici pentru totdeauna: multilații întrudește neamului, au facut posibilități noi pentru mulți ca să capătuiască; lor nu li se iau junge nici macar atât că trebue, ca să-și trăgănească zilele negre a unei existențe în mizerie. Acești sunt eroii vii. Dar contribuții s-au plătit și încă an de an tot mai sponziona. Astăzi continuă până mai are cine. Dar acum când stagneză totul, când peste fiecare neajunsul și-a desfășurat mantaușii: agricultura a căpătat lovitura fatală imediat că cei chemați n'au înțelești și au lăsat-o în voia sororii. Acesteia i-a urmat comerțul, ca să sfârșească acum prima industrie, ultima ce ne rămase de bună de rea. Aceasta puternic desechilibrați, plină de aza la voia întâmplării, trezind la fiecare cotitură: împărând puteri divine numai la necaz. O soartă ne mijesci perspectivele cele mai sumbre. Aceasul al doisprezecelea săptămână de mult și încă tângutor. Cei în a căror grija am întărit să lăsați dorm sau sunt pe căde de a dormi, grijele multimea. Un fleac ce se poate iniția. Din când în când, căte-o injecție — fiecare balon de săpun, împrumut extern. O nouă sarcină. Conversiunea până să se convertă, va fi convertită până la convertire. Când vom fi înțeleși acoio, o altă mulțime de nemulțumiți își vor străbate cadrele întru apărarea dreptăților. Altcum nu merge, nu mai prin proteste, sau cu proteste. E o rămășiță din bătrânețe, de care nu ne-o putem lăpăda. Dureros e că pe tot statul și din nefericirea sa se revârsă asupra noastră, se spinarea cetățenilor.

Când Comisiile întru biruință încep lucrările Duminică în timp ce clopotele la biserică sună împărășind prin datorie celor lor binecuvântarea, căci cei înhămați la grijele de locuitorii, scuturând dungile de păpușă depuse pe haine și îmbrăcându-le din nou de aceeași alungă gândurile rele și mergând la biserică să înalje rugătoare cu puternicul munca celor ce lucră lor nu e bună.

Epilog: vin tobole... acestea vor fi văzute cotrobâind printre Arad, perini vor fi trase de căpățajul bolnavilor, poate că cei sechestrati ca mai aruncă într-o fereastră în Basarabia, în altădată cuvinte totuși va reîntra în normal: Totul va fi reinnoit. Înțește să permit a reîmprospăta față de demnitatea sa, trimisă ce excuță ordine, avertisment: să fie că mai toleranță cu posibilitățile în locuri găduină să o folosească în locuri de întăpinare — sensibilitatea multora este agravațată prin lipsa de totdeauna a strictării, ceea ce este foarte bună, glas părintesc va face mai mult. Fulger

ocurile noastre.

Concursul III. Seria 5-a.
ALEXANDRU CEL MARE
de N. Cimpoies-Loco.

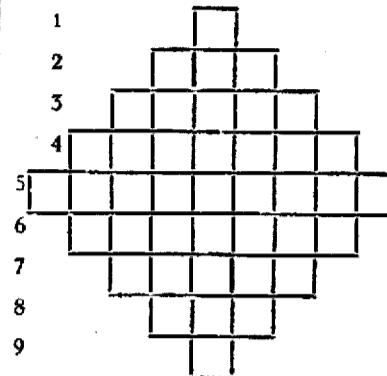

Vertical: 1. Unul din cei mai generali ai anticității; 2. Ceva ce se îmbracă pământul iarna; 3. Pronume; 4. Scăvi la vechii tări; 5. Alexandru a cucerit pământul din Extremul Orient și la... Egiptul; 6. Oras, care de mai multe ori s'a colat în contra dominației maghiare; 7. Ca la No. 3; 8. Lider grecescă; 9. Alexandru, plecăcucerească, își asuma o față de soldații săi; 16. Iisus, persi sunt învingi din...; 17. Monarh al Indiei invins de Alexandru; 22. Mama lui Alexandru; 23. Invățătorul lui Alexandru; 24. Interjecție; 26. Operă; 29.

Victorie a lui Alexandru asupra lui Dariu; 31. Calul lui Alexandru; 33. Stări sufletești (fig.); 38. Locuitorul lui Alexandru, omorit de Antigon (317 a. Cr.); 35. Alexandru, Annibal, Cesar, etc. au fost niște „campioni“ ai războiului; 43. Prefix; 44a. Pronume.

2. Joc în romb.

de C-tin Muerie.

Orizontal: 1. Consonă; 2. Imboldesc (fig.); 3 Redijorul memorilor lui Joppecount; 4. Serviciu divin public de dimineață; 5 Moralizator; 6. Trebuincios; 7. Popor năvălit; 8. Unealta de rotar; 9. Consonă.

Vertical: la fel.

3. Golf de cuvinte.

de Mituș.

Să se ajungă pe calea cea mai scurtă dela COLAC la PĂCAT.

Cupon pentru jocuri III-5.

Poșta Jocurilor.

Codres Stan. Se va publica: Anagrama și jocul în triunghiul „Motive“ nu mai publicăm, fiind prea simple. Jocul în romb este greșit. Se serie CATAFALC și nu cum ai scris d-ta. Enigma ne-ai mai trimis-o și am trimis-o și noi la căsătorie.

Primăria comunei Vărșand
No. 205/1932

Publicație.

Primăria comunei Vărșand, publică o nouă licitație pe data de 10 Martie 1932 ora 10 pentru furnizarea și repararea scândurilor necesare pe anul 1932.

Dosar 206/1932 Furnizarea materialelor necesare la cheltuieli de cancelarie.

Dosar 207/1932 Furnizarea materialelor de iluminat.

Dosar 208/1932 Furnizarea combustibilului, cantitatea de 152 mtr. crepături cal. I. ab gara Socodor.

Dosar 109/1932 Furnizarea materialelor lemnioase, la repararea edificiilor comunale.

Dosar 210/1932 Furnizarea alor 4 buc tuburi de ciment, la 2 podulește.

Dosar 211/1932 Furnizarea alor 50 buc. pălării tari, la trecătoare și podulește.

Dosar 212/1932 Repararea și întreținerea recvizitelor de pompieri.

Licitatia se va ține în conformitate cu L. C. P. iar cactele de sarcini se pot vedea în birou notarial.

Vărșand, la 1 Februarie 1932.

Primăria.

Primăria Comunei Pădureni.

No. 196/1932.

Publicație de Licitație.

Primăria comunei Pădureni publică licitație pe ziua de 26. Martie 1932 ora 8. a. m. întru-cât licitația pe ziua de mai sus nu va reuși licitația se va repeta în ziua de 11. Aprilie 1932 ora 8. a. m. în localul primăriei comunale Pădureni, pentru următoarele furnituri și reparări necesare comunei pe anul 1932.

I. La ora 8. a.m. pentru furnizarea alor 28. mir. lemne de foc cl. I. necesare școalei de Stat, 48. mtr. lemne de foc cl. I. necesare comunei Pădureni, 48. mtr. lemne de foc cl. I. competiția notarului comunal pe anul 1932.

II. La ora 8.20. pentru furnizarea scândurilor, leafulor, cuieelor etc. necesare la repararea gardurilor comunale pe anul 1932.

III. La ora 8.40. pentru furnizarea materialului necesar la repararea fântânilor și podurilor comunale pe anul 1932.

IV. La ora 9. pentru furnizarea petrolului, lampelor, chibritelor, fiilelor de lampe sticelor, necesare comunei pe anul 1932.

V. La ora 9.20. pentru furnizarea alor 6000. kgrame de ovăs, 3000 kgme porumb necesare comunei pentru întreținerea animalelor de reproducție pe anul 1932.

VI. La ora 9.40. pentru confecționarea alor 2. b. chipiri de vară, 2. b. vesteoane de vară, 2. perechi pantaloni de vară, 2. perechi bocanci de vară, 2. perechi de cisme de iarnă, 2.

b. vesteoane de iarnă, 2. perechi pantaloni de iarnă, 2. b. mantai de iarnă, 2. b. căciule de iarnă, necesare garzilor comunali pe anul 1932.

VII.

La ora 10. pentru repararea edificiilor comunale și gardurilor comunale și dela cimitirul comunei.

VIII.

La ora 10.20 pentru darea în lucrare a lucrărilor de faur, rofar etc. necesare comunei pe anul 1932.

IX.

La ora 10.40 pentru cositul și adusul fânlui comunal pe anul 1932.

X.

La ora 11. pentru vinderea gunoiului care se află în curtea primăriei.

XI.

La ora 11.20 pentru procurarea și repararea mobilierului necesar comunei.

XII.

La ora 11.40. pentru demonstarea unei sopron proprietatea comunei.

XIII.

La ora 12. pentru edificarea unui sopron pentru vițe în pușca căranci.

XIV.

La ora 12.20 pentru vinderea alor 70. mm. de fân care se află în curtea primăriei comunei.

XV.

La ora 12.40. pentru darea cărăușiei comunale pe anul 1932.

Licitatia se va ține în conf. cu L. C. P. cu oferte inchise și sigilate.

Licitanții vor depune 5%, garanție din suma oferită. Caietul de sarcini se poate vedea la Primărie între orele oficiale. Întru-cât licitația fixată pe zilele de mai sus nu va reuși, toate cele publicate mai sus vor fi date prin bannă inviolabilă.

Pădureni la 22 Februarie 1932.

Primăria com. Pădureni.

Înștiințare.

Cercul de Recrutare Arad face cunoscut că tinerii vizuți mai jos trebuie să se prezinte la Cerc pentru încorporare după cum urmează:

a) In ziua de 1 Martie 1932 ora 8 dimineață se vor prezenta cei din Orasul Arad, cei din Comunele aparținătoare Plasei Arad și Plasei Peica

b) In ziua de 2 Martie 1932 ora 8 dimineață cei din Comunele aparținătoare Plaselor Chișineu-Criș, Siria și Sântana

c) In ziua de 3 Martie 1932 ora 8 dimineață cei din Comunele aparținătoare Plaselor Hălmagiu, Sebiș, Ineu și Radna.

Se vor prezenta după cum s'a arătat mai sus:

1. Toți tinerii cari au primit sau nu ordine de chemare și sunt născuți în anul 1910, formând clasa anului 1932.

Se acceptă: Amânați pentru continuarea studiilor, dispensați, scutitii, amânații medical și acei cari au fost recrutiți sau au primit ulterior aprobarea pentru trupa călare cu schimbul acestia urmând să fie chemați ulterior.

2. Tineri omisi, frauduloși și recrutiți în absență, dacă aparțin Contingentului 1932 (născuți 1910) sau altor Contingente mai vechi.

3. Amânații medical 1-a și a 2-a oară, recrutiți în anul trecut la acest Cerc, (născuți în anul 1908 și 1909).

4. Dispensații ca susținători de familie (născuți în anul 1909) și mai vechi cărora li-sa anulat dispensa de către Consiliul de Recrutare al Clasei 1932 din diferite motive.

Se atrage atențunea că tinerii să se prezinte absolut punctual și la datele ordonate, fără nicio întâzire, cunoșcând că cei ce nu se vor prezenta punctual, vor suferi rigorile legii.

Comandantul Cerc. Recrut. Arad.

Colonel, H. Langier

Şeful Biur. Recr. Arad.

Lt. Colonel, Indescifrabil.

Cronica sportivă.

Timpul ne fiind prielnic pentru disputarea matchurilor de football e foarte probabil ca începerea championatului să se amâne cu o săptămână. Până acum nu s'a luat nici o hotărâre precisă. Ar fi de dorit ca championatele să se amâne, deoarece un match pe un astfel de timp strică și sănătății jucătorilor și pe lângă aceasta s'ar termina și cu daune materiale.

Box: Căluiescu a învins Sâmbăta pe Teișanu păstrându-și astfel titlul de campion la categoria ușoară.

Campionatele naționale de lupte: Duminecă 6 Martie vor avea loc în Arad sala teatrului campionatele naționale de lupte aranjate de clubul Vulturnul.

Intr-o mină de adăpost lateral, Voicu fu echipeat în totală regula, apoi plecă însorit de soldatul Măldărică spre plotoul lui Dona.

— Dă unde ești bă, caramă?

Voicu pricepu, că tot regimul își imita pe comandanț. „Bă“ acesta părea drapelul regimentului.

— Din Tîlinești — inventă el.

— Nu cunosc — mărturisí barosanul.

— Nu-i nimic

— suntem camarazi cu toții.

Numai ramazanul de n'ar fi

— oltă măngăindu-și cu palma stomaclul.

La un colț al tranșeei au ziră vorbe soptite. Se apropiară și văzură un grup de soldați rânduși turcește într'un cerc, pe căi le permitea deschizătura unghiu lui de tranșee, iar la mijloc era asternută o mantă.

Voicu nu putu pricepe ce-i

făcea să privească atât de atenții mijlocul mantalei. Se opri și observă cu multă atenție.

Pe mantauă era însemnat la

înlăptiere cu lăbișiri un cerc

alb. In exteriorul cercului, în dreptul fiecărui soldat câte un ban găuri. Tăceau ca pești. Dar unul dintre ei isbuțni veșel: „am câștigat“ și adună loți banii de pe cerc, în murmurul de desaprobat al celorlalți. Scoase fiecare căte un ban și îl așeză în răsăritul în dreptul lor. Reincepu jocul.

Măldărică înțeles, că tovarășul său nu pricepea mersul jocului. Tinu să-i explică.

— Astă-i rulă că la Cusenja. Așa cum joacă buierii. Să ia un păduche și se pune în mijlocul cercului, apoi acolo la care merge păduchele acela a câștigat loți banii.

Voicu nu-și putu săpăni un râs din loată înimă.

Vitrina Aradului"

Medicul nostru: Dr. Ygrec*

Medicina prin vastele ei ramuri de activitate, continuă a fi un stat în univers lume unde milioane de atomi: medicii, întocmai ca albinele, se străduesc să suprime răul și prin posibilități noi și mai dårnice, să constituie noi corpuri de ființe, întru cari să se poată spera mâine că vor fi suporta pe umerii lor, grile tot mai multiple și neajunsurile tot mai variate. De aici și acel prilej întru demnitate bine meritată, de care se bucura ei printre ceilalți semeni: un unanim respect le face calea liberă, în direcții felurite cu jinta spre acelaș scop ei doresc realizarea intențiilor dårnice, prin eficacitatea întrubine a rezultatelor și atunci, factorul în halaf alb, își mânge gândurile între două porpuri în laborator, sau aplimat asupra bolnavului, văzându-și munca sudorii frunții sale, încunjurată de aureola succesului. Doctorii în diversele complicații ce se nălătesc la tot pasul în largul vieții apar ca noui măntuitori, ființe ce suprimă dureri, vindecă rane revarsă speranțe în disperare, reliefiază bucurie pe unde desnădejdea s'a menșinut încă până la sosirea lui.

O carte nouă, *Medicul nostru* — dicționar medical, a împodobit în toamnă vitrinele librăriilor, operă în care omul de știință s'a străduit ca prin

exemplu bine documentate să înfățișeze reale ce se abat la supra noastră, complicații ce ne păndesc când nici nu bănuim: indică trasând cu conștiință noi căi luminante de înțelegere facute — așea că pierde de hotar din experiențe, ca să îndreppte mersul trecătorilor.

Doctorul Ygrec, pseudonim sub care muncește dårnic un distins cărturar și medic tot odată, a adăugat asfel încă o verigă în lanțul început mai de mult, a aruncat încă o perlă spre marea anonima, în care cu toții învățăți și cei cu pretenții mai modeste, vor putea spicui alinări, întru suferințe, întru bănuinile lor. Într-o claritate admirabilă printre șire, aibi posibilitatea de a intervedea munca asiduă ce s'a depus cu grijă pentru fiecare rând, expunerii intovărășite de exemple producătoare de minuni, explicând între altele și *invierea morților* pag. 98, deochiu pag. 162 cea mai formidabilă credință populară, păstrătoare de superstiții.

Medicul nostru, dicționar medical fară răspântia oamenirii în a călăuzi pe căile ferite de mărăcini, pe cărările ce trebuesc următe înainte de aș periclită sănătatea, mai iute de a suferi.

Editura „Adevărul”, București.
I. Felix Palten.

Încărcarea dela Cameră.

Viața noastră parlamentară prezintă câteodată aspecte care au repercusiuni defavorabile, mai ales asupra creditului moral ce-l avem în strelătățe, credit destul de sdruncinat de către o mare parte din reprezentanții nostri acolo.

Luni 22 Februarie, în timp ce deputatul ing. Mareș, își desvoia o interpellare în legătură cu legea drumurilor, a fost pălmuit de către d. M. Popovici fost ministru de finanțe în timpul național-țărănișilor. E drept că'n decursul interpellării, d. Mareș, a aruncat căteva acuze grave regimului trecut și mai ales d'lor M. Popovici și Lugoșianu. Dar există mijloace legale, pentru stergerea calomniilor, și nu mijloace care denotă o judecată nu de departe de... evul mediu, și mai ales o judecată, care ne costă pe noi, contribuabilită un milion și jumătate lei. — Acesta este costul unei ședințe a Camerei.

Și apoi, vremurile sunt așa de precare, strelătățea cere garanția că va domni în față deplină liniste pentru ca să fie alături de noi, la conferința dezarmării, și «aiesilor» nostri le arde de palme și de afaceri personale?

Rău, foarte rău!

Din Berechiu.

În ziua de 21 II. 1932, cercul cultural „Cermei” și-a înjunghiat lunării în com. Berechiu.

Din 35 membrii ai cercului s-au prezentat numai 20, din cauza gerului ce s'a lăsat în ultimul timp.

Membrii cercului la ora 9 au luat parte la oficierea serviciului divin în biserică din localitate, unde corul religios, sub conducerea d-lui N. Amza a dat răspunsurile la Liturgie.

La ora 16³⁰ s'a deschis ședința înlimă unde d. inv. N. Popa a jinut o lecție model, — de istorie — la cl IV: Constantin Brâncoveanu. Critica lecției s'a făcut de d-nii inv. P. Poliac, L. Bonci și N. Cristea, în lumina ultimilor nouăși metodice.

La ședința intimă a conferinței harnicul învățător Fl. Roșca — Cermei despre „Educația națională în școală și în afară de școală”, conferință de actualitate, al cărui fond a fost bine documentat și expus în mod ireproșabil. Asupra conferinței a făcut precizări d. inv. N. Cristea care a relevat meritele conferențiarului și adăugând, datoria ce o au învestitorii pentru consolidarea României și distrugerea barierelor ce există între „regășeni” și locuitorilor provinciilor alipite” spunând că, mănele ce s'a întins peste Carpați la frații nostri nu le va putea destănci.

La ora 12 s'a închis ședința înlimă.

După o pauză de 2 ore s'a trecut la ședință publică unde, d. inv. T. Ardelean a vorbit despre: „Revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan” iar d. I. Tau, președintele cercului despre: „Folosirea școalei”.

S'a executat coruri, recitări, monologe de către elevii școalei sub conducerea d. inv. N. Amza, N. Bugari și P. Poliac.

Şedința a încheiat la ora 5³⁰ când apariția neamului dintr-o atmosferă de înălțare susținească s'a îndreptat fiecare spre căminarile lor, în mulțumișii că și au îndepărtat datoria.

L. B.

Buletinul „Aradului”.

Se zice că într'un cartier al orașului nostru, o familie în care majoritatea o formează copiii — nu să mai cobor zile întregi din pat. Nau nici lemne, nici măncare; cu atât mai puțin lucru, au ars tot ce au avut până și gardul, scaune, etc... Pentru o mai bună orientare, se poate trece podul în Grădiște...

Un copil din cei mulți, transportă o corfu plină, mai mare ca el și gemând de-a lungul drumului. Îmi spune că-i angajat la o prăvălie undeva. Oare să nu mai aibă patronii ce angajează copii mici ca să facă pe omul de serviciu: nici suflet nici conștiință! Durerea este abrutizată?! Si când te gândești că există societăți pentru ocrotirea animalelor... mai bine ar primi în cuprinșul lor și oameni.

O mamă transportă două copii de mână, nu se mai bucura de odrasle ca, Cornelius din istorie: aceștia scânceau prin ghemete cereau pâine... și era frig. Însoțitoarea lor — mamă a fost numai pentru registre — căuta să-i reducă la tăcere, schimbând palmele și pe unul și pe altul. În fine înțeleg, pe calea lăță parte „un pierde timp” dădea târcoale, la care femeia răspundeau cu priviri grațioase... pe furis... Ea în pline zdrențe, el la fel...

Unde mai puni, că noi astăzi purăm timpuri mai bune.

Citiți și răspândiți ziariul „ARADUL”.

Tiparul Tipografiei Bucureștiene Arad.

INFORMAȚII.

□ **In cadrul balului Reg. 93 Inf. se va alege „Miss Arad”.** În vederea balului Infanteriei care va avea loc la 27 Februarie 1932, în sala hotelului Central, se anunță de pe acuma o mare și fluentă: Toată lumea discută cu viu interes asupra surprizelor ce le rezervă balul pentru publicul participant.

Revista Realitatea Ilustrată va face alegerea Miss Arad în cadrul acestui bal.

Miss Arad va primi din partea comitetului lenta și alte cadouri.

Un cunoscut compozitor din Arad, a compus un «tango» lui Miss Arad, care va fi cântat în aceașă seară, pentru prima dată și care î se va înmâna lui Miss Arad.

La acest bal după cum știm și a dat întâlnirea toată elita aradului și din imprejurimi. Domnișoarele care doresc a participa la concursul de «Miss Arad» sunt rugate de a lăua informații din vreme, dela reprezentantul revistă «Realitatea Ilustrată», Arad Piața Gării, Palatul Muncii C. F. R. unde vor putea primi și invitații.

□ **Import de porumb în Grădiște: Camera de Comerț și de Industrie din Arad** a cunoștință exportatorilor de cereale, că Guvernul Elen a hotărât prelungirea fără termen la importul de porumb cu scutire de vamă, însărcinând totodată Banca Agricolă să cumplească mai multe mil de tone porumb

□ **Congres și expoziții în Italia: Camera de Comerț și de Industrie din Arad**, comunică mai jos datele la care se vor ține în Italia congresul și expozițiile în legătură cu fabricația pânei.

1. În intervalul dela 15 Ianuarie la 15 Iulie 1932 va avea loc la Bologna Expoziția Internațională de mașini și accesori pentru brutărie, precum și expoziția națională de mașini și accesori pentru preparația pastelor alimentare;

2. Intre 23 și 26 Iunie 1932 se va ține la Roma un congres tehnic științific Internațional de panificație;

3. Dela 19 la 30 Iunie 1932 va avea loc la Roma Expoziția Internațională de calități de pâine fabricate în diferitele state din lumea întreagă;

4. În intervalul dela 15–30 Iunie va avea loc la Bologna un congres național și o expoziție de diferite feluri de pâine fabricată în provinciile Italiei.

□ **Prohibirea exportului de aur din Japonia:** Camera de Comerț și de Industrie din Arad, face cunoscut, că potrivit informațiunilor primite, Administrația Poștelor Japoneze, a interzis exportul aurului în monede și lingouri.

□ **Curs de stenografie** La 1 Martie a. c. se deschide un curs de stenografie, jinut de Prof. Olinescu. Taxa 200 lei lunar. Adunarea de constituire Sâmbătă 27 Februarie, ora 6 p. m. la Școala Sup. de Comerț Piața Xenopol I.

□ **Din cauza durerilor de stomac, Fischer din comuna Cermei, a căutat să-și pună capăt suferințelor cel imbatrânișă fără vreme. Cu un briț de ras, și-a tăiat pântecile, în locul unde simtea mereu durerile. În stare extremă de gravă a fost găsit de ai lui, cari au anunțat imediat autoritățile.**

Vestile din Ilteu.

— Duminică 14. II. am cercați de misionarul său ort. rom. Dl. Nicolae Baci, care printre un cinematograf ambulant a filmat, Via Măntuitorului. Programul s-a inceput la ora 16. — Se impreună cu preotul local și plecat în comună vecină Ilteu.

— o —

— In ziua de 16. II. sănătul zis Riculaiță s'a aruncat fântâna ogradei sale și s-a gându-se. Motivul ar fi dat prea mare care la fântâna vine din pământ înainte cea de teve zile. A fost în vîrstă 58 ani, lăsând după sine 12 copii abea de 12 ani cel mai în vîrstă.

PENTRU SOMERI.

Încasări până la 20 Februarie. c.

Suma încasată până la 20 Februarie a. c. Lei 1.489.610; Soc. Misionară „Micălaca” Lei 100; Ofițerii și angajații Rezidenției Lei 93. Inf. Lei 2.110; Revizorul Scolar Lei 6.275; Meierul și Fiile Lei 434; Firma „Polychrom” Lei 784; Steinfeld și Herskovics Lei 200; Rezidența Ciocolatei Lei 900; Legea Lipot Lei 50; Div. 1 Art. C. 1932 și lăreajă Lei 565; Scherhag și Fiul Lei 200; S. A. „Patrial” Lei 6.000; Cassa de Păstrare Generală Lei 3.000; Soc. Tramea Șega Lei 39; Meier și Adler Lei 150; Roth Mauri și Leibler Lei 133; Funcționarii Primăriei și telefoane Lei 2.012; Lanțul și angajații Lei 80; Irtex-Lei 619; Reg. 13 Călărași Lei 240; Lusztig și Berger Lei 300; Statul Garnizoanei Lei 336; Profesorii Gimn. I. Vulcan și 924; S. A. Ind. Arad-Bradă 682; Schwarcz Hugo Lei 120; „Atlantica” Lei 200; Total 43.705;

Total General: 1.433.246

Cordul Portăreitorilor Arad No. G. 1420 | 1332.

Publicație de licitație

În baza execuției de execuție efectuată în ziua de 22 Ianuarie 1932, pe baza decesului Judecătoriei mixtă Arad, cu No. 326 | 1932, obiectele de sechestrare în procesul verbal de execuție No. G. 1420 | 1332.

1. Bufet mare, 1. aparat radiotipografic, cu 3 becuri, 1. mașină de cuci, 1. masină de cosit, 1. șurubător, 2. foteluri și alte obiecte prețuite în suma de 20.500 lei.

Lei cuprinse în favorul viații lui Emeric del Medico și a lui Maurițiu Pogány, reprezentat prin Dr. Eugen Sigheti, avocat din Arad, pentru sumă de 33.000 lei capital, precum și pentru spesele stabilite până în prezent se vor vinde la licitație publică în Arad Str. Brătianu No. 12. În ziua de 29 Februarie 1932 la ora 10 a. m. conf. art. de lege Nr. 107 și 108 din anul 1881, al legei exec.

Arad, la 13 Februarie 1932

Portăreitorii îndescriși

La cumpărăturile D-voastră referiți-vă la ziarul:

„ARADUL”

Redactor responsabil: VINTILA POPESCU